Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDNÍHO DVORA

6. května 2014*

„Zrychlené řízení“

Ve věci C-181/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 8. dubna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 14. dubna 2014, v trestním řízení proti

G.,

PŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA,

s přihlédnutím k návrhu J. Malenovského, soudce zpravodaje,

po vyslechnutí generálního advokáta Y. Bota,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu pojmu „léčivý přípravek“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. L 136, s. 34; Zvl. vyd. 13/34, s. 262, dále jen „směrnice 2001/83“).

2 Tato žádost byla podána v rámci trestního řízení zahájeného proti G., jemuž je kladeno za vinu, že prodával bylinné směsi obsahující mimo jiné syntetické kanabinoidy, na které se německý zákon o omamných látkách (Betäubungsmittelgesetz) v době rozhodné z hlediska skutečností původního sporu nevztahoval.

3 V prvním stupni řízení uložil Landgericht Itzehoe (Německo) G. trest odnětí svobody v délce čtyř a půl roku a peněžitý trest ve výši 200 000 eur. Dospěl totiž k závěru, že prodej těchto směsí je uváděním nebezpečných léčivých přípravků na trh ve smyslu § 5 odst. 1 a § 4 odst. 17 německého zákona o léčivých přípravcích (Arzneimittelgesetz), a že se tak G. dopustil trestného činu podle § 95 odst. 1 bodu 1 tohoto zákona.

4 G. podal k předkládajícímu soudu opravný prostředek „Revision“.

* Jednací jazyk: němčina.

5 V této souvislosti se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 1 bod 2 písm. b) směrnice 2001/83 [...] vykládat v tom smyslu, že látky nebo kombinace látek ve smyslu tohoto ustanovení, které pouze ovlivňují fyziologické funkce u člověka – tedy je neobnovují ani neupravují – se za léčivé přípravky mají považovat pouze tehdy, mají-li terapeutický účinek nebo každopádně způsobují-li pozitivní ovlivnění tělesných funkcí? Nespadají tedy látky nebo kombinace látek, které se konzumují výlučně pro své psychoaktivní účinky vyvolávající stav opojení, a přitom každopádně mají účinek, který ohrožuje zdraví, pod pojem léčivý přípravek podle této směrnice?“

6 Samostatným podáním ze dne 8. dubna 2014 předkládající soud požádal Soudní dvůr o projednání věci v naléhavém řízení o předběžné otázce podle článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.

7 K odůvodnění své žádosti předkládající soud uvedl, že pokud by Soudní dvůr na předběžnou otázku odpověděl kladně, nemohl by být G. trestně odpovědný za skutky, které jsou mu kladeny za vinu, a byl by tedy držen ve vazbě neprávem.

8 Rozhodnutím ze dne 15. dubna 2014 třetí senát Soudního dvora rozhodl, že se žádosti předkládajícího soudu o projednání věci v naléhavém řízení o předběžné otázce podle článku 23a statutu Soudního dvora Evropské unie a podle článku 107 jednacího řádu nevyhovuje, neboť směrnice 2001/83, jejíž výklad je požadován, byla přijata na základě článku 95 ES, nyní článku 114 SFEU, který je zařazen v hlavě VII části třetí Smlouvy o FEU. Naléhavé řízení o předběžné otázce je přitom vyhrazeno jen pro žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které se týkají jedné nebo více otázek v oblastech upravených v hlavě V části třetí Smlouvy.

9 V souladu s čl. 105 odst. 1 jednacího řádu ale předseda Soudního dvora může po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta výjimečně i bez návrhu rozhodnout o projednání věci ve zrychleném řízení podle článku 23a statutu Soudního dvora a čl. 105 odst. 1 jednacího řádu, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu.

10 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ponechání G. ve vazbě závisí výlučně na odpovědi, jež bude dána na otázku předkládajícího soudu. Článek 267 čtvrtý pododstavec SFEU přitom stanoví, že Soudní dvůr rozhodne v co nejkratší lhůtě, týká-li se jednání před soudem členského státu osoby ve vazbě.

11 Za těchto okolností je nutno konstatovat, že povaha věci odůvodňuje její projednání v co nejkratší lhůtě.

12 Proto je třeba bez návrhu rozhodnout, že věc C-181/14 bude projednána ve zrychleném řízení.

Z těchto důvodů předseda Soudního dvora rozhodl takto:

Rozhoduje se bez návrhu, že věc C-181/14 bude projednána ve zrychleném řízení podle článku 23a statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 105 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora.

Podpisy.